

TÓTH ÁGNES versei

Iskola

Az iskola olyan gyár,
ahol a sok jó tanár
a tudatlan kisdíákból
okos embert fabrikál.

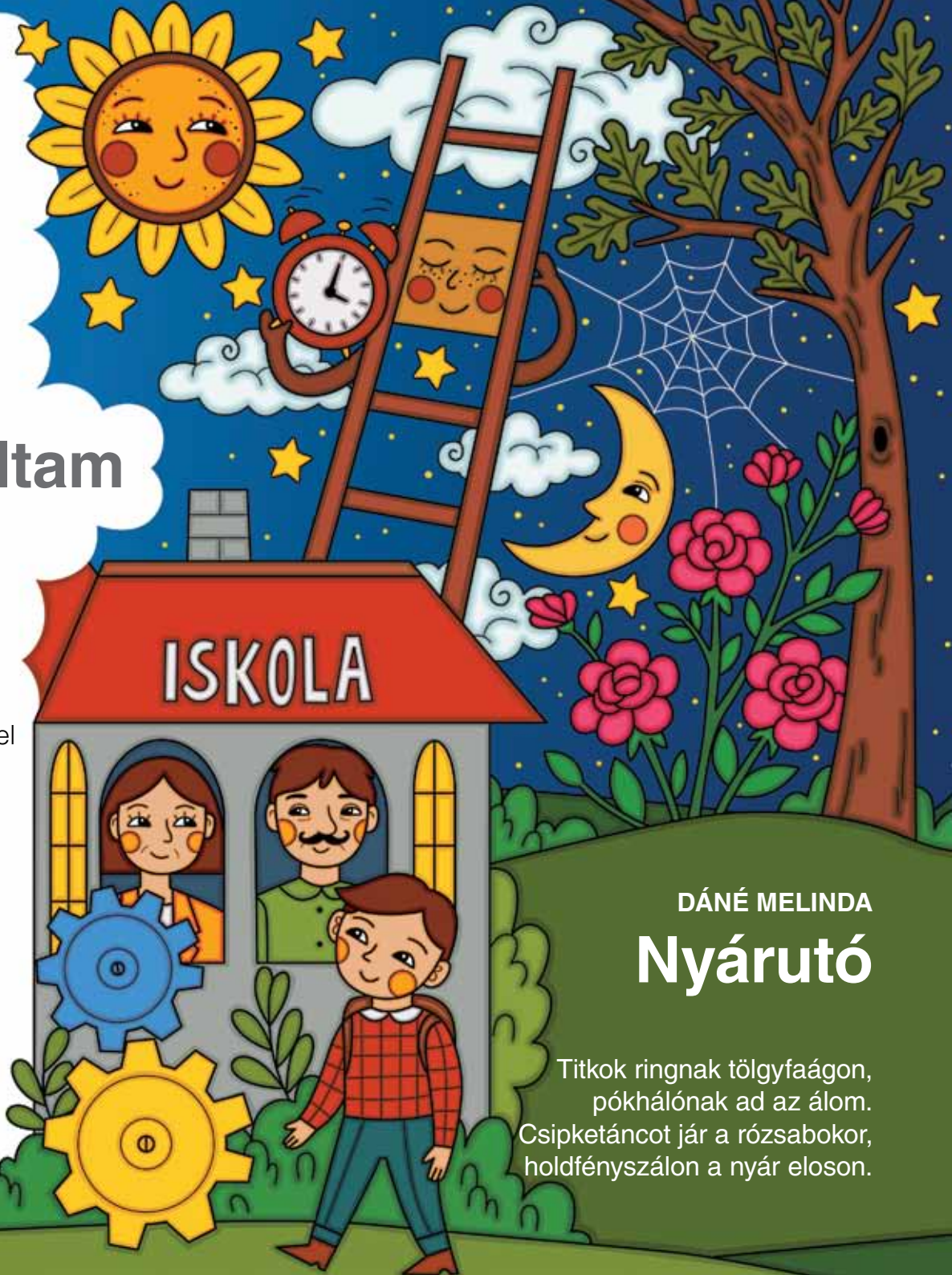
Létra voltam

Egyszer létra voltam,
jó hosszúra nyúltam,
bodros kis felhőnek
nekitámaszkodtam.

Magamon másztam fel
a nagy magas égre,
kérdezni akartam,
ki festette kékre.

Ki festett arcára
napraforgó Napot,
kifli végű Holdat,
sok pici csillagot?

Ám mielőtt az ég
felelhetett volna,
élesen megcsörrent
az ébresztőóra.

DÁNÉ MELINDA

Nyárutó

Titkok ringnak tölgyfaágon,
pókhálónak ad az álom.
Csipketáncot jár a rózsabokor,
holdfényszálon a nyár eloson.

FODOR SÁNDOR

A szerep

Nagyon szép volt a mesejáték, amelyet az első osztályosok mutattak be a tanév végén. Pisti volt Nagyerejű János. Iluska volt a szegény leány, aki a libáit legeltette, és elénekelt a színpadon, hogy *Ludaim, ludaim, tizenhárman vagytok*.

Igaz, hogy a színpadon csak három látszott belőlük, mert ez a szerep Jolinak, Piroskának és Lenkének jutott. Marika játszotta a Gonosz Boszorkányt. Zoli a Húséges Juhászkutya volt, majdnem ő kapta a legtöbb tapsot. A legjob-

ban Borókát tapsolták meg. Ő volt a Jóságos Tündér.

Ősszel a óvó néni megkérte a másodikosokat, játsszák el a szép színdarabot a tanítványainak is. Igen ám, de próbálni kellett, hiszen a legtöbben elfelejtették, mit kell mondaniuk a színpadon, elfelejtették a szerepet.

– Boróka, te most liba leszel, Piroska lesz a Tündér. Iluska, te Jolival cserélsz szerepet, te pedig, Marika, Lenkével – mondta a tanító néni.

CSOÓRI SÁNDOR

Visszatérés régi udvarunkba

Sárga itt a nyár,
sárga itt a dél,
sárga a kakas,
még a kerítés is,
pedig csupa vas –
sárga, sárga minden
és olyan magas.

Arany udvarunkba
most értem haza,
sárga szalmaszálon,
mint gyöngy-katona –
régi-régi múltból
hozom bánatom,
a nyár arany sávja
sajog vállamon.

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

DARVAY TÜNDE rajza

